

Cristina Tunegaru

Gramatica prin teste-grilă

cu rezolvare
completă și argumentată

Clasele V-VIII. LICEU

- ✓ Noțiuni teoretice
- ✓ Autoevaluare și consolidare
- ✓ Evaluarea Națională

Editura CARMINIS

CUPRINS

MORFOLOGIA

VERBUL	7
Testul 1. Verbe predicative și auxiliare	7
Testul 2. Moduri verbale	9
Testul 3. Timpuri verbale	13
Testul 4. Verbe personale/impersonale.....	16
Testul 5. Diateza reflexivă	19
Testul 6. Diateza activă. Diateza pasivă.....	22
Testul 7. Verbe copulative	24
Testul 8. Funcții sintactice ale verbului. Locuțiunea verbală.....	27
Testul 9. Evaluare finală	31
Testul 10. Evaluare finală	33
SUBSTANTIVUL	35
Testul 1. Tipologie.....	35
Testul 2. Genul	38
Testul 3. Cazurile	40
Testul 4. Funcții sintactice.....	44
Testul 5. Locuțiunea substantivală.....	47
Testul 6. Evaluare finală	49
Testul 7. Evaluare finală.....	51
ARTICOLUL	53
Test. Articolul hotărât. Articolul nehotărât.....	53
PRONUMELE	55
Testul 1. Pronumele personal și pronumele de politețe	55
Testul 2. Pronumele reflexiv	59
Testul 3. Pronumele și adjectivul pronominal de întărire.....	62
Testul 4. Pronumele și adjectivul pronominal posesiv	65
Testul 5. Pronumele și adjectivul pronominal demonstrativ.....	68
Testul 6. Pronumele și adjectivul pronominal negativ	73
Testul 7. Pronumele și adjectivul pronominal nehotărât.....	76

Testul 8. Pronumele și adjectivul pronominal relativ	81
Testul 9. Pronumele și adjectivul pronominal interogativ.....	85
Testul 10. Evaluare finală	89
NUMERALUL	91
Testul 1. Numeralul cardinal.....	91
Testul 2. Numeralul ordinal.....	94
Testul 3. Numeralul colectiv.....	97
Testul 4. Numeralul distributiv.....	100
Testul 5. Numeralul multiplicativ	102
Testul 6. Numeralul adverbial	104
Testul 7. Numeralul fracționar	106
Testul 8. Evaluare finală.....	109
ADJECTIVUL	111
Testul 1. Adjectivul propriu-zis.....	111
Testul 2. Adjectivul provenit	113
Testul 3. Gradele de comparație	116
Testul 4. Locuțiunea adjectivală. Funcțiile sintactice ale adjectivului .	119
Testul 5. Evaluare finală.....	121
Testul 6. Evaluare finală.....	123
ADVERBUL	125
Testul 1. Tipologie.....	125
Testul 2. Funcții sintactice. Locuțiuni adverbiale.....	128
Testul 3. Evaluare finală.....	130
Testul 4. Evaluare finală.....	132
PREPOZIȚIA	134
Testul 1	134
Testul 2	137
CONJUNCȚIA ȘI LOCUȚIUNEA CONJUNCȚIONALĂ	139
Testul 1	139
Testul 2. Raporturi sintactice.....	142
INTERJEȚIA	145
Testul 1	145
Testul 2	147

SINTAXA

PĂRȚI DE PROPOZIȚIE	149
Testul 1. Subiectul.....	149
Testul 2. Predicatul.....	152
Testul 3. Numele predicativ.....	155
Testul 4. Atributul.....	158
Testul 5. Complementul direct. Complementul secundar Complementul indirect.....	163
Testul 6. Complementul prepozițional. Complementul de agent.....	168
Testul 7. Complementul circumstanțial de loc, de timp, de mod.....	172
Testul 8. Complementul circumstanțial de cauză, de scop.....	177
PROPOZIȚII SUBORDONATE	181
Testul 1. Propoziția subordonată predicativă	181
Testul 2. Propoziția subordonată subiectivă.....	184
Testul 3. Propoziția subordonată atributivă	188
Testul 4. Evaluare formativă	191
Testul 5. Propoziția subordonată completivă directă	194
Testul 6. Propoziția subordonată completivă indirectă.....	197
Testul 7. Evaluare formativă	200
Testul 8. Propoziția subordonată circumstanțială de loc	203
Testul 9. Propoziția subordonată circumstanțială de mod.....	206
Testul 10. Propoziția subordonată circumstanțială de timp.....	209
Testul 11. Evaluare formativă.....	213
Testul 12. Propoziția subordonată circumstanțială de cauză.....	216
Testul 13. Propoziția subordonată circumstanțială de scop	219
Testul 14. Evaluare formativă.....	222
Testul 15. Propoziția subordonată circumstanțială condițională.....	225
Testul 16. Propoziția subordonată circumstanțială concesivă	228
Testul 17. Propoziția subordonată circumstanțială consecutivă	231
Testul 18. Evaluare formativă.....	234

Cheie de corectare

Pentru autoevaluare urmărește indicațiile următoare:

- Fiecare întrebare este notată cu 10 puncte (10 × 10p).
- Nu se acordă puncte din oficiu.
- Întrebările pot avea unul sau două răspunsuri.
- Se punctează numai răspunsurile corecte: dacă este încercuită o variantă din două variante corecte sau dacă sunt încercuite toate variantele, itemul este notat cu 0 puncte.
- Nota finală reprezintă punctajul final împărțit la 10 (de exemplu $72/10 = 7,2$).

VERBUL

Testul I

Verbe predicative și auxiliare

1. Verbul predicativ:
 - a) nu poate îndeplini funcția de predicat;
 - b) ajută la formarea unor moduri și timpuri verbale;
 - c) poate îndeplini funcția sintactică de predicat verbal;
 - d) are obligatoriu un subiect-persoană.
2. Verbul auxiliar:
 - a) ajută la formarea de moduri și timpuri;
 - b) îndeplinește funcții sintactice;
 - c) își schimbă forma în funcție de persoană;
 - d) nu îndeplinește funcții sintactice.
3. În enunțul *A ieșit din cameră fără a ne saluta.* există:
 - a) un verb predicativ;
 - b) două verbe predicative;
 - c) două verbe predicative și un verb auxiliar;
 - d) un verb predicativ și un verb nepredicativ.
4. În enunțul *O s-o ascult.* cuvântul *o* este, în ordine:
 - a) verb predicativ, pronume personal;
 - b) verb predicativ, verb auxiliar;
 - c) pronume personal, pronume personal;
 - d) verb auxiliar, pronume personal.
5. În structura *vor vorbi*, verbul *vor* este:
 - a) auxiliarul *a avea*;
 - b) auxiliarul *a voi*;
 - c) auxiliarul *a fi*;
 - d) un verb predicativ.
6. În structura *au citit*, cuvântul *au* este:
 - a) verb predicativ;
 - b) verbul auxiliar *a vrea*;
 - c) verbul auxiliar *a voi*;
 - d) verbul auxiliar *a avea*.
7. În enunțul *Vântul bătea printre ramuri, stelele sclipeau, când am auzit un cântec dulce.* există:

- a) trei verbe predicative;
- b) trei verbe predicative și o formă a verbului auxiliar *a avea*;
- c) două verbe predicative și o formă a verbului auxiliar *a vrea*;
- d) un verb predicativ și o formă a verbului auxiliar *a avea*.

8. În enunțul *Aș vrea să fi vorbit cu el*, există:

- a) două verbe auxiliare și un verb predicativ;
- b) două verbe auxiliare și două verbe predicative;
- c) trei verbe predicative;
- d) patru verbe predicative.

9. În enunțul *Vreau o carte de colorat*, există, în ordine:

- a) un verb predicativ, un verb nepredicativ;
- b) un verb auxiliar, un verb predicativ;
- c) două verbe predicative;
- d) un verb auxiliar, un verb nepredicativ.

10. În enunțul *I-am spus că mi-i sete*, cuvântul *i* este, în ordine:

- a) pronume personal, verb auxiliar;
- b) pronume personal, verb predicativ;
- c) verb predicativ, verb auxiliar;
- d) pronume personal, verb nepredicativ.

VERBUL

Verbul este partea de vorbire flexibilă care exprimă acțiunea, starea sau existența.

Verbele pot fi:

- Predicative (pot îndeplini singure funcția sintactică de predicat verbal)
- Nepredicative: ♦ Auxiliare: *a fi, a vrea/a voi, a avea*
♦ Copulative¹

Cele mai multe verbe sunt **predicative**. În enunțul *L-am văzut venind spre noi*, există două verbe predicative: *am văzut* și *venind*.

Verbele auxiliare ajută la formarea unor moduri și timpuri. Verbe auxiliare sunt:

▪ **a fi**, auxiliar pentru:

- modul conjunctiv, timpul perfect: *să fi venit*
- modul condițional-optativ, timpul perfect: *aș fi mers*

▪ **a voi**, auxiliar pentru modul indicativ, timpul viitor: *voi veni*

¹ Verbele copulative sunt prezentate la Testul 7.

▪ **a avea**, auxiliar pentru:

- modul indicativ, timpul perfect compus: **am scris**
- modul condițional-optativ, timpurile prezent și perfect: **aș scrie, aș fi scris**

Răspunsuri: 1. c) Verbul predicativ îndeplinește funcția sintactică de predicat verbal și nu are obligatoriu un subiect-persoană (vezi „Verbele impersonale”). Verbele care ajută la formarea unor moduri și timpuri se numesc verbe auxiliare (vezi clasificarea de mai sus). 2. a) și d). Verbul auxiliar nu își schimbă obligatoriu forma după număr și persoană și nu îndeplinește funcții sintactice, fiind verb ajutător. 3. c) Verbele predicative sunt *a ieșit* și *a saluta*; verbul auxiliar este *a (a avea)*, care ajută la formarea timpului perfect compus al modului indicativ (*a ieșit*). 4. d) Primul *o* ajută la formarea timpului viitor, iar al doilea *o* ține locul pronumelui *ea*, cazul acuzativ (*O s-o ascult pe ea.*). 5. b) Verbul *vor (a voi)* ajută la formarea timpului viitor. 6. d) Verbul auxiliar *au (a avea)* ajută la formarea timpului perfect compus. 7. c) Verbele predicative sunt *bătea, sclikeau, am auzit*, iar verbul auxiliar este *am*. 8. b) *Aș vrea* și *să fi vorbit* sunt verbe predicative. *Aș* și *fi* sunt verbe auxiliare care ajută la formarea modului condițional-optativ, respectiv conjunctiv, timpul perfect. 9. c) 10. b) În prima propoziție *i* este pronume personal, cazul dativ, formă neaccentuată, iar în a doua propoziție *i* este verb predicativ, având valoare existențială (vezi „Subiectul”).

Testul 2

Moduri verbale

- În enunțul *Am ascultat cântecul privighetorilor*, verbul *am ascultat* este la modul indicativ exprimând:
 - o acțiune reală, petrecută în trecut;
 - o acțiune posibilă, imaginară;
 - o dorință;
 - o acțiune care se va petrece în viitor.
- În enunțul *Dacă aș avea timp, te-aș însoți*, cele două verbe exprimă, în ordine:
 - o dorință, o condiție;
 - o posibilitate, o acțiune reală;
 - o condiție, o acțiune reală;
 - o condiție, o dorință.
- În enunțul *Putea să ne cheme înainte de a pleca*, verbele sunt, în ordine, la modurile:
 - infinitiv, conjunctiv, infinitiv;
 - indicativ, indicativ, infinitiv;
 - indicativ, conjunctiv, infinitiv;
 - indicativ, conjunctiv, participiu.

NUMERALUL

Testul I

Numeralul cardinal

1. Numeralul cardinal:
 - a) exprimă ordinea obiectelor prin numărare;
 - b) ține locul unui substantiv;
 - c) exprimă un număr;
 - d) poate avea valoare substantivală și adverbială.
2. Numeralul cardinal din enunțul *Am discutat cu cei doi copii.* are valoare:
 - a) substantivală;
 - b) adjectivală;
 - c) adverbială;
 - d) nici una dintre valorile de mai sus.
3. Numeralesle cardinale din enunțul *Pe doi dintre ei i-am văzut în fața celor trei fete.* sunt în cazurile:
 - a) acuzativ, dativ;
 - b) nominativ, genitiv;
 - c) acuzativ, genitiv;
 - d) acuzativ, acuzativ.
4. Cuvântul *o* este numeral cardinal în enunțul:
 - a) Am cumpărat o carte de colorat.
 - b) Am văzut-o la teatru.
 - c) O fată scria, alta desena.
 - d) Am cumpărat o carte și trei pixuri.
5. Numeralul cardinal cu valoare adjectivală:
 - a) se acordă cu un substantiv în gen și caz;
 - b) îndeplinește funcția sintactică de subiect;
 - c) îndeplinește funcția sintactică de atribut adjectival;
 - d) nu se acordă cu un substantiv.
6. Numeralul cardinal din enunțul *Douăzeci de copii au venit în excursie.* îndeplinește funcția sintactică de:
 - a) atribut adjectival;
 - b) subiect;
 - c) complement direct;
 - d) complement indirect.
7. Numeralul cardinal *treizeci* s-a format prin:
 - a) conversiune;
 - b) derivare cu prefix;
 - c) derivare cu sufix;
 - d) compunere, subordonare.

8. Numeralul cardinal din enunțul *Caietele mele, trei, se aflau pe bancă.*:

- a) îndeplinește funcția sintactică de atribut adjectival;
- b) îndeplinește funcția sintactică de atribut prepozițional;
- c) îndeplinește funcția sintactică de complement direct;
- d) este o apozitie.

9. Numeralul cardinal din enunțul *Cadourile a nouăsprezece copii sunt în jurul bradului.* este:

- a) în cazul acuzativ cu funcția sintactică de atribut prepozițional;
- b) în cazul genitiv cu funcția sintactică de atribut adjectival;
- c) în cazul genitiv cu funcția sintactică de atribut genitival;
- d) în cazul acuzativ cu funcția sintactică de complement indirect.

10. Numeralul cardinal subliniat în enunțul *Un băiat alerga și doi săreau.* are funcția sintactică de:

- a) atribut adjectival;
- b) nume predicativ;
- c) subiect;
- d) atribut genitival.

NUMERALUL CARDINAL

Numeralul cardinal exprimă un număr întreg. După formă, numeralul cardinal poate fi:

a. simplu: numeralele de la *unu* la *zece* inclusiv și numeralul *zero*

b. compus: numeralele de la *unsprezece* în sus

Numeralele cardinale compuse se formează:

- prin alăturare: *patruzeci, două sute trei, o mie, trei miliarde cinci sute* etc.
- cu ajutorul unor elemente de relație:
 - prepoziția spre: *unsprezece, doisprezece* etc.
 - prepoziția de: *treizeci de mii, treizeci de milioane*
 - conjuncția și: *douăzeci și patru, cincizeci și șase* etc.

Atenție! Numeralul cardinal poate fi însoțit de *cel* sau de determinanți ca *acești, acei*, care marchează cazul: *Cei trei au venit. Acești trei băieți au lipsit. Celor trei le-a spus adevărul.* Cazurile genitiv și dativ pot fi marcate și cu ajutorul prepozițiilor *a* și *la*:

- a. *Rezultatele a doi dintre elevi sunt excepționale.*
- b. *Au început cercetările asupra a două persoane din firmă.*
- c. *Profesorul a dat nota maximă la doi elevi.*
- d. *Datorită a trei prieteni am reușit să mut pianul.*

Numeralul cardinal poate avea valoare:

1. **substantivală** – când ține locul unui substantiv: Trei au lipsit.
2. **adjectivală** – când însoțește un substantiv cu care se acordă: Trei copii au lipsit.

Atenție! Unele numere își schimbă forma în funcție de gen: *un/o, una și doi/două* ca atare sau făcând parte din numere compuse: *doisprezece băieți/doisprezece fete; treizeci și unu de băieți/treizeci și una de fete.*

Atenție! În gramatica tradițională pot avea valoare adjectivală numai numerele cardinale de la 1 la 19. Numerele de la 20 în sus nu ar putea avea valoare adjectivală pentru că sunt urmate de prepoziția *de*: *douăzeci de copii.*

Gramatica Limbii române (GALR I, 2005) evidențiază faptul că prepoziția *de* poate fi considerată parte a structurii din care face parte și numeralul: *douăzeci de copii.* În felul acesta numeralul este subordonat substantivului. Un prim argument în favoarea acestei interpretări îl constituie acordul în gen care se realizează și în cazul numeralelor de la 20 în sus: *douăzeci și unu de băieți; douăzeci și una de fete.*

Un alt argument al acestei interpretări îl constituie analogia cu alte structuri de același tip în care prepoziția *de* este asociată cuvântului anterior: *nemaipomenit de..., destul de...*

Funcții sintactice

Când are valoare adjectivală numeralul cardinal îndeplinește funcția sintactică de atribut adjectival: *Am vorbit cu cei patru băieți.*

Funcțiile sintactice ale numeralului cu valoare substantivală sunt:

1. **subiect**: *Patru* au plecat mai devreme.
2. **nume predicativ**: *Imaginea este cu patru din cei doisprezece copii.*
3. **atribut**: *Propunerile a patru dintre studenți sunt interesante.*
4. **complement direct**: *I-am văzut pe patru dintre ei.*
5. **complement indirect**: *Am spus celor patru să mă însoțească.*
6. **complement de agent**: *Tabloul a fost adus de doi dintre ei.*
7. **complement circumstanțial**: *Mergea înaintea celor doi.*

Apoziție: *Prietenii mei, adică doi, au lipsit.*

Atenție! Numerele cardinale pot exprima aproximația. Aproximația este marcată astfel:

- prin alăturarea unor numere vecine: *patru-cinci copii; un milion, două*
- prin adverbe ca *aproximativ, circa, cam, vreo*: *Clădirea are vreo 10 etaje.*

- structuri care conțin prepoziții (*pe la, în jur de, ca la*): *Au venit să colinde în jur de cincisprezece copii.*
- cu ajutorul adjectivului pronominal *câteva*: *câteva sute de dolari.*

Atenție! Numeralul cardinal poate intra în componența unor locuțiuni:

- adjectivale (*răspuns în doi peri; gospodari unul și unul; blană sută la sută*)
- adverbiale (*vorbea în doi peri; nu știe sută la sută*)
- verbale (*a vorbi între patru ochi, a fi cu ochii-n patru, a lua la trei păzește etc.*)

Răspunsuri: 1. b) și c) 2. b) Numeralul cardinal se acordă cu substantivul *copii*. 3. c) Prepoziția *pe* are regim de acuzativ, iar locuțiunea prepozițională *în fața* are regim de genitiv. 4. d) În primul enunț cuvântul *o* este articol nehotărât; în enunțul de la punctul b) este pronume personal; în enunțul de la c) *o* este adjectiv pronominal nehotărât deoarece se acordă cu un substantiv și intră în relație cu pronumele nehotărât *alta*. 5. a) și c) 6. a) numeralul de la 20 în sus 7. d) 8. d) Numeralul oferă o informație suplimentară referitoare la numărul caietelor și este separat de virgule, de aceea este o apozitie. 9. b) Numeralesle cardinale de la 1 până la 19 care se acordă cu un substantiv au valoare adjectivală. 10. a) *Un* este numeral cu valoare adjectivală pentru că se acordă cu substantivul *băiat*.

Testul 2

Numeralul ordinal

- Există un numeral ordinal în enunțul:
 - Acesta este prim-ministrul.
 - Primul copil a interpretat melodia foarte bine.
 - Amândoi ați recitat foarte bine.
 - Aceasta este o problemă secundară.
- Sunt corecte următoarele forme ale numeralului ordinal:

a) al zecilea;	c) a două suta;
b) a două sutea;	d) al douăzecelea.
- Numeralul ordinal din propoziția *Andrei este al doilea din clasă*. îndeplinește funcția sintactică de:
 - complement circumstanțial de loc;
 - subiect;

INTERECȚIA

Testul I

1. Interjecția este:

- a) parte de vorbire flexibilă;
- b) exprimă stări sufletești și sentimente;
- c) imită zgomote din natură;
- d) nu îndeplinește funcții sintactice.

2. Interjecția *pleosc!* este:

- a) simplă;
- b) compusă;
- c) onomatopee;
- d) alt tip de interjecție.

3. Interjecția subliniată în secvența *Ce mai tura-vura! Să ne apucăm de muncă.* este:

- a) simplă;
- b) compusă;
- c) repetată;
- d) provenită din substantiv.

4. Interjecția din *Vai, cât de frumos a ilustrat apusul în acest tablou.:*

- a) are valoare emotivă;
- b) are valoare persuasivă;
- c) are rol muzical;
- d) este folosită ca formulă de politețe.

5. Cuvintele subliniate în enunțurile *Doamnele s-au întâlnit la spectacol.* și *Doamne, cât de frumos a fost!* sunt, în ordine:

- a) substantiv comun, substantiv comun;
- b) interjecție compusă, locuțiune interjecțională;
- c) substantiv comun, interjecție simplă;
- d) substantiv comun, locuțiune interjecțională.

6. Interjecția din propoziția *Șșșș, ascultă!*:

- a) exprimă o emoție;
- b) exprimă un îndemn;
- c) are valoare persuasivă;
- d) are funcție informativă.

7. Interjecția subliniată în enunțul *Pisicuța făcea miau-miau.* este:

- a) simplă;
- b) compusă;
- c) repetată;
- d) provenită din substantiv.

8. Cuvântul subliniat în enunțul *Avea o fustiță fâl-fâl.* îndeplinește funcția sintactică de:

- a) subiect;
- b) atribut interjecțional;
- c) predicat verbal;
- d) complement circumstanțial de mod.

9. Locuțiunea interjecțională:

- a) are sensul cuvintelor care o alcătuiesc;
- b) se comportă ca o interjecție;
- c) are obligatoriu în componența sa o interjecție;
- d) poate îndeplini funcții sintactice.

10. Cuvântul subliniat în enunțul *Se auzea poc-poc*. Îndeplinește funcția sintactică de:

- a) subiect;
- b) nume predicativ;
- c) predicat verbal;
- d) complement circumstanțial de mod.

INTERJEȚIA

Interjecția este partea de vorbire reflexibilă care exprimă stări sufletești, sentimente sau reproduce sunete din natură.

Interjecțiile sunt:

- **propriu-zise** – exprimă stări sufletești, senzații fizice (*ah, au, of*)
- **onomatopee** – imită sunete și zgomote din realitate (*trosc, mac-mac*)

Există cuvinte care, exprimând emoții, devin interjecții. Folosite ca interjecții aceste cuvinte își pierd sensul inițial: *mamă, frate, soro, nene, Dumnezeu, domn, drac, naiba, păcat*. Exemple:

- *Doamne, cum poți să spui aceste lucruri?*
- *Vrea pe cineva care, vezi Doamne, se pricepe mai bine.*
- *Dar de ce a făcut asta, păcatele mele!*

În funcție de structura lor, interjecțiile pot fi:

1. **simple**: *vai, miau, ham, pleosc, trosc, of, hai*
2. **repetate**: *pis-pis, ham-ham, cioc-cioc*
3. **compuse** – formate din două sau mai multe componente între care există mici diferențe: *hodoronc-tronc, tic-tac, tura-vura, ei na, ei aș etc.*

În funcție de ceea ce exprimă, interjecțiile sunt:

- cu valoare emotivă: *ah, of, vai, a*
- cu valoare persuasivă (exprimă un îndemn): *psst, șșș, stop, nani, dii, zât, hăis, cea*
- apelative: *băi, bă, măi, alo, bre*
- prezentative: *ia, iaca, uite, iată*
- folosite în dialoguri: *aș, îhî, deh, ei, hm, iată, uite, zău*
- folosite ca formule de politețe: *bună, ciao, bonjur, adio, pa*
- cu funcție informativă: *pas, amin, aleluia*

- cu rol muzical (eufonic): *la-la-la, ilai-la, tra-la-la*
- onomatopee: *bum, buf, țuști, plici, poc, tranc, ding-dang, chiț, cip-cirip* etc.

Funcțiile sintactice ale interjecției sunt:

1. **predicat:** *Rața țuști în baltă.*
2. **nume predicativ:** *E vai de cine pleacă.*
3. **atribut:** *Are o mașină mamă-mamă.*
4. **complement circumstanțial:** *A pupat-o toc-toc.*
5. **subiect:** *S-a auzit trosc.*

LOCUȚIUNEA INTERJEȚIONALĂ

Locuțiunea interjecțională este grupul unitar de cuvinte care se comportă ca o interjecție.

Locuțiunile interjecționale pot avea în componența lor o interjecție și alte cuvinte care reprezintă alte părți de vorbire.

Exemple: *măi să fie, nu zău, ce mai, ei asta-i, ia vezi* (cu sensul *ai grijă c-o pățești*), *vai de mine* etc.

Există și grupuri de cuvinte care devin locuțiuni interjecționale, acestea fiind alcătuite din cel puțin două cuvinte: *Doamne ferește!, Ce Dumnezeu!, Ferească sfântull!, păcatele mele* etc.

Răspunsuri: 1. b) și c) 2. a) și c) 3. b) Interjecția *tura-vura* este compusă, cei doi termeni care o alcătuiesc fiind diferiți. 4. a) 5. c) În primul enunț, cuvântul *doamnele* este substantiv comun, în cazul nominativ; în al doilea enunț, *doamne* exprimă încântarea și este o interjecție. 6. b) 7. c) Interjecția *miau-miau* este repetată. În cazul interjecțiilor compuse, cei doi termeni diferă într-o oarecare măsură (*tic-tac*). 8. b) Interjecția repetată *fâl-fâl* stă pe lângă substantivul *fustiță*, de aceea îndeplinește funcția sintactică de atribut interjecțional. 9. b) și d) Locuțiunea interjecțională este alcătuită din cel puțin două cuvinte, dar nu are sensul cuvintelor componente. În plus, locuțiunea interjecțională nu are obligatoriu în componența sa o interjecție (*Păcatele mele!*). 10. a) Interjecția *poc-poc* este subiectul propoziției. Verbul *se auzea* este un verb impersonal.

Testul 2

1. Este folosită ca formulă de politețe interjecția din enunțul:

a) Bună! Mă bucur că te văd!	c) Of, am obosit!
b) Și-a făcut o casă mamă-mamă.	d) Zău, nu mai știu ce să spun!

2. Interjecția subliniată în enunțul *Mmm, nu m-am gândit.* este:

a) simplă;	b) compusă;	c) repetată;	d) provenită din substantiv.